

STATSMINISTERENS APNINGSTALE VED OFFSHORE NORTH SEA,
STAVANGER 5. SEPTEMBER 1978

Deres Kongelige Høyhet, mine damer og herrer,

Den store deltakelsen i denne konferansen og i utstillingen er et uttrykk for at det er stor interesse for petroleumsvirksomheten i Nordsjøen. Vi blir minnet om at petroleumsvirksomheten til havs ikke er et nasjonalt foretakende. Det er en meget internasjonal virksomhet.

I Nordsjø-landene og i land utenfor Nordsjøen blir det stadig utviklet ny maritim teknologi, og nye industriprodukter for å tilfredsstille behovene i Nordsjøen. Vi finner ærgjerrige håp på mange industrihold i mange land om å vinne fotfeste i dette markedet som vokser så sterkt.

- 2 -

Jeg skal villig innrømme at Den norske regjering legger stor vekt på utviklingen av vår egne maritime og industrielle teknologi og produksjon. Vi ser dette som en ny mulig ekspansjonsretning i vår egen økonomiske utvikling, både for å tilfredsstille behovene på vår egen kontinentalsokkel, og for eksportmarkeder. Jeg er klar over at regjeringer og firmaer i andre land har det samme håp og de samme hensikter for deres industrier.

Under det nåværende økonomiske tilbakeslag ser vi tendenser i mange land for å skape mer nasjonal beskyttelse i utenrikshandelen. Jeg tror at det er alminnelig forstått at i visse industrier som er sterkest berørt av det økonomiske tilbakeslaget, f.eks. skipsbyggeriene, har regjeringene funnet det nødvendig å treffe forholdsregler for visse støtte-

ordninger til deres nasjonale industri.

Det er imidlertid mitt inderlige håp at alle berørte regjeringer, inklusive Den norske regjering, vil være i stand til å opprettholde sin alminnelige liberale holdning til utenrikshandelen. Jeg håper at vi vil være i stand til å innse at i det lange løp er den frie utveksling av ideer, varer og tjenester over landegrensene, ett av de viktige elementene som har hjulpet oss å nå så langt i den økonomiske utvikling som det har lyktes oss.

Jeg betrakter utstillingen her ved Offshore North Sea 1978 som et fórum for en skarp men redelig internasjonal konkurranse i de industrielle virksomheter som er knyttet til petroleumsvirksomheten i Nordsjøen. Jeg tror vi kan gå ut fra at i hvert av de interesserte landene vil vi finne selskaper og industrigrener som har utviklet spesialiteter hvor de er

konkurransedyktige. Gjennom denne spesialisering vil vi alle høste fordeler fra konkurransen og den frie internasjonale handel i denne viktige næringen.

Petroleumspolitikken i Norge er klart definert på grunnlag av Stortingets beslutninger. Jeg tror det er alminnelig kjent at vi legger vekt på en regulert og langsiktig utvikling av våre ressurser. Vi ønsker ikke å utnytte disse ressursene så raskt som det er mulig. Dette ville skape for voldsomme endringer i resten av økonomien. Vi er også opptatt av at oljeperioden i vår økonomiske historie skal strekkes ut i tid for å kunne gi fordel til landet over en lengre periode enn om vi forsøkte å utnytte den så raskt som mulig.

De siste tildelingene av nye oljekonsesjoner på den norske kontinentalsokkelen var ikke svært lovende. Derfor

står vi nå overfor en situasjon hvor det vil ta en forholdsvis lang tid å nå et produksjonsnivå i nærheten av 90 millioner tonn pr. år. Det er tallet som det refereres til som illustrasjon til hva vi forstår med et moderat tempo i oljevirkksomheten.

Regjeringen behandler nå søknadene som er kommet inn til en ny konsesjonsrunde. Vi finner at en ny konsesjonsrunde er ønskelig for å sikre et tilfredsstillende nivå i petroleumsproduksjonen fra siste del av 1980-årene og utover. Vi har også tatt i betraktning at det er ønskelig for den alminnelige økonomiske situasjon å ha den stimulans i aktiviteten som nye oljeundersøkelser vil skape.

Regjeringen vil opprettholde sin grunnleggende politikk med å la STATOIL spille den ledende rolle i leting og produksjon av petroleum på den norske kontinentalsokkel. Det er imidlertid fortsatt et sterkt behov for en betydelig medvirkning av andre

selskaper. Vi trenger andre selskapers ekspertise, vi trenger å kunne dele de meget høye investeringskostnader med andre. Vi er også interessert i en utenlandsk medvirkning innenfor rammen av et mer utstrakt internasjonalt samarbeid i petroleumsvirksomhet og norsk industriell utvikling. Derfor vil det ved siden av den funksjon som STATOIL skal fylle som Regjeringens viktigste utøvende virkemiddel i vår oljepolitikk, være rikelige muligheter både for de to andre norske selskapene Norsk Hydro og Saga Petroleum, og for utenlandske oljeselskaper.

På tilsvarende måte, når det gjelder alle de ulike sterkt spesialiserte jobber som utføres både i leterfasen og i produksjonsfasen, ser jeg store muligheter for entreprenører og alle de andre sterkt spesialiserte selskaper, både nasjonale og utenlandske, som også hittil har ytet verdifulle bidrag

til den norske petroleumsindustri. Den norske regjering er sterkt interessert i å trekke på all den internasjonale ekspertise som står til vår rådighet og som vi har behov for. I det lange løp vil norske selskaper etter hvert bli mer kvalifisert til de ulike oppgaver. Men jeg kan ikke forutse at petroleumsvirksomheten noen gang kan bli en ren nasjonal virksomhet. Behovet for spesialisering er så stort og den norske økonomien som er av begrenset størrelser, kan aldri ventes å utvikle all nødvendig konkurransedyktighet på alle disse kompliserte områder. Derfor ønsker vi både i dag og for morgendagen de utenlandske selskaper velkommen til å konkurrere, og til å delta i norsk petroleumsvirksomhet.

I dag innser vi alle, både hos myndighetene og i næringslivet, at vårt teknologiske og faglige nivå for 10 år siden var langt fra tilfredsstillende for å møte dagens behov

i Nordsjøen. I dag anvendes det i Nordsjøen en teknologi som er så høyt og raskt utviklet at den ikke eksisterte for 10 år tilbake. Vi har også lært fra erfaring at våre metoder og vår politikk har hatt behov for utvikling og forbedring sammenliknet med 10 år tilbake. Innenfor myndighetenes ansvarsområde har både synet på og kjennskap til sikkerhets- og miljøproblemene gjort betydelige framskritt. Jeg tror at både myndigheter og oljeselskaper er enige i at de betydelige framskritt som har vært gjort i de siste få år, og som ennå pågår, har vært helt nødvendige for å nå et akseptabelt nivå for sikkerhet og beredskap.

Vi har alle lært fra erfaring, og fra den ulykken som inntraff på Ekofiskfeltet for 16 måneder siden.

Den norske regjering har lagt fram for Stortinget

en melding om den ulykken. I meldingen har Regjeringen gitt uttrykk for sine synspunkter og konklusjoner på de tiltak som anses nødvendige for framtidige operasjoner i Nordsjøen. Stortinget vil trolig drøfte denne meldingen innen utløpet av året. Etter stortingsbehandlingen, og i lys av de anbefalinger som Stortinget måtte uttrykke, er Regjeringen innstilt på å legge fram for Stortinget sitt program for oppstarting av forsøksboring nord for den 62 breddegrad. Det er en forutsetning at de praktiske forberedelsene først kan finne sted etter at Stortinget har diskutert det programmet. Dette betyr at det ikke vil være mulig å starte selve forsøksboringen så tidlig som i 1979.

Det er Regjeringens hensikt å starte forsøksboringene nord for den 62 breddegrad så snart som mulig etter at Stortinget har gitt sitt klarsignal.

Jeg håper at konferansedeltakerne vil ha utbytte av disse dagene i Stavanger, fra de faglige diskusjoner og de personlige kontakter som utvikles i disse omgivelsene. Jeg ønsker at både produsenter og kjøpere vil være i stand til å gjøre bruk av utstillingen til gjensidig utbytte. Jeg ønsker dere alle hyggelige og utbytterike dager i Stavanger.

Innen denne forsamling antar jeg at vi finner flertallet av de personer som er ansvarlige for planlegging og ledelse av den vanskelige ansvarsfulle jobben som vi finner i petroleumsvirksomheten i Nordsjøen. Det er et stort ansvar, men det er også en stor utfordring. Jeg ønsker dere alle lykke til i denne virksomheten.